

Concert d'Any Nou —Orquestra Simfònica del Vallès

Nadal al Palau

Divendres, 1 de gener de
2021, 20.30 h

Dissabte, 2 de gener de
2021, 19.30 h

Sala de Concerts

Programa

Orquestra Simfònica del Vallès
Andrés Salado, *director*

Giuseppe Verdi (1813-1901)

La forza del destino (obertura)

Antonín Dvořák (1841-1904)

Dansa eslava núm. 2, en Mi m, op. 72

Franz von Suppé (1819-1895)

La bella Galatea (obertura)

Cavalleria lleugera (obertura)

Johann Strauss (1825-1899) i **Josef Strauss** (1827-1870)

Pizzicato polka

Johann Strauss

Pizzicato polka (arr. B. Castillejo)

Tik-Tak polka, op. 365

Champagne polka, op. 211

Tritsch-Tratsch polka, op. 214

Vals de l'emperador, op. 437

Al bell Danubi blau, op. 314

Durada aproximada del concert 80', sense pausa

Comentari

Com en totes les tradicions que valen la pena ser conservades, el fet de saludar l'Any Nou amb els valsos i les polques, obertures i marxes de la família Strauss s'ha convertit en una cita concertística habitual en auditoris i teatres arreu del món. L'Orquestra Simfònica del Vallès celebra al Palau aquesta tradició amb un programa sota la batuta d'Andrés Salado que s'obre amb la famosa obertura que Giuseppe Verdi (1813-1901) va escriure per a *La forza del destino* quan va estrenar aquesta gran òpera a La Scala de Milà el 1869, set anys després de fer-ho a Sant Petersburg. En aquesta obertura, la més programada del genial compositor italià, presenta els temes més indissociablement lligats a Leonora i altres personatges del drama romàntic, tot mantenint el pols dramàtic amb brillantor i energia admirable.

En la nostàlgica i bella *Dansa eslava núm. 2, en Mi menor, op. 72*, una de les peces més inspirades d'Antonín Dvořák (1841-1904), el gran compositor txec pren com a model una *dumka*, dansa popular d'origen ucraïnès, lenta i melancòlica, i la recrea amb intens lirisme i una bellesa melòdica irresistible.

Francesco Ezechiele Ermenegildo Cavaliere Suppe Demmelli, conegut com Franz von Suppé (1819-1895), va ser un dels pares de l'opereta vienesa i va conquerir el públic pels seus ritmes vertiginosos i un humor paròdic, molt en la línia de Jacques Offenbach. Una de les seves obres mestres és *Die schöne Galathée* (La bella Galatea), *opéra comique* d'inspiració mitològica estrenada el 1847, que a l'obertura mostra l'empenta característica de Suppé i el seu sentit dels contrastos a l'hora d'alternar solos de trompa amb valsos de gran encant.

En el cas de la cèlebre obertura de *Leichte Kavallerie* (Cavalleria lleugera), Suppé atrapa l'oient amb crides de trompeta d'efecte militar, figures de trompa i trombó, i ritmes de galop interromputs per la intensitat dramàtica de les *csárdás* hongareses. Música de gran impuls rítmic i encant melòdic que ha estat molt utilitzada en sèries de dibuixos animats i televisió.

L'immens llegat musical creat per la dinastia de Johann Strauss pare (1804-1849) i els seus fills –Johann Strauss II (1825-1899), Josef (1827-1870) i Eduard (1835-1916)– desafia el pas del temps i manté el favor del públic generació rere generació. L'estil de Johann Strauss II, refinat, elegant i ric en melodies d'enorme bellesa, va causar furor a Viena com a autor favorit d'operetes i valsos que també van captivar el món: sense deixar de ser vienès, el vals es va fer universal gràcies al seu geni.

La deliciosa *Pizzicato polka*, creada amb el seu germà Josef, obre una generosa selecció straussiana: *Tik-tak polka*, op. 365 és una de les millors pàgines de la seva més famosa opereta, *Die Fledermaus* (El rat-penat); l'efervescent *Champagne polka*, op. 211, i la molt coneguda *Trisch-Trasch-Polka*, op. 214, que evoca amb sorna la tendència vienesa a inventar i propagar xafarderies i intrigues, coneguda des de temps immemorial amb l'expressió típicament vienesa *tratschen*.

No falten al programa els dos valsos més emblemàtics del repertori, el majestuós *Vals de l'Emperador*, op. 437 i, naturalment, *Al bell Danubi blau*, op. 314. Johannes Brahms sentia una mescla de devoció i sana enveja per aquesta obra mestra que els austríacs consideren el seu segon himne. En una ocasió, després d'un sopar copiós i ben regat amb vi, va gargotejar els primers compassos del seu vals preferit al ventall d'Adele Strauss i li va dedicar amb una confessió reveladora: “*Lamentablement no compost per Johannes Brahms*”.

Javier Pérez Senz, *periodista i crític musical*

Biografies

Orquestra Simfònica del Vallès

L'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) és una realitat que porta la música al cor de les persones des del 1987. Les emocions són el nostre fort, i per transmetre-les, procurem cada vegada més fer participar el públic, innovar en els formats i en les maneres de fer música, i aprofundir en el compromís de valor amb la nostra comunitat. Som l'única orquestra professional estable privada del país, on els músics i l'equip de gestió són alhora empleats i accionistes. La nostra intensa activitat –més de cent actuacions l'any– es centra, per un costat, al Palau de la Música Catalana, on celebrem la 24a temporada de concerts Simfònics al Palau, amb tretze concerts anuals que realitzem en coproducció amb el nostre soci principal, el Palau de la Música Catalana, i, per un altre costat, a la ciutat de Sabadell, amb la temporada de concerts simfònics. A més, des de la nostra fundació som l'orquestra titular del circuit Òpera a Catalunya. Han estat els nostres directors titulars: Albert Argudo, del 1988 al 1992; Jordi Mora, del 1993 al 1997; Salvador Brotons, del 1997 al 2002; Edmon Colomer, del 2002 al 2005; David Giménez Carreras, del 2006 al 2009; Rubén Gimeno, del 2009 al 2016, i James Ross del 2017 al 2018. Des del setembre del 2018, el director titular és Xavier Puig. Som l'orquestra espanyola amb més presència a les xarxes socials, amb més de 23.200 seguidors a Twitter, 18.000 a Facebook, i juntament amb el Banc Sabadell vam fer el *flashmob Som Sabadell*, amb més de 87 milions de visites a Youtube, el vídeo d'una orquestra simfònica més vist arreu del planeta.

Patrocinadors i col·laboradors principals de l'OSV

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

**Diputació
Barcelona**

Diputació de Girona

Ajuntament
de Sabadell

Sabadell
Fundació

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

moventia
en moviment des de 1923

Col·laboradors de l'OSV

MARESME
EST. 1968

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

Bardet
Sustainable Mobility Solutions

idneo

Mitjà oficial

LA VANGUARDIA

Biografies

Andrés Salado, director

Ha dirigit les principals orquestres espanyoles: ONE, OSRTVE, OBC, RFG, ROSS, OSM, Oex, BOS, OST, OSN, OSE, OSV i OSCYL, i les joves orquestres OJEX, JORCAM, JONDE i OJSG. En l'àmbit internacional ha dirigit l'Orquesta Sinfónica Nacional de Mèxic, Salzburg Chamber Soloist i Lucerne Festival Academy, a més d'altres formacions. En el camp de l'òpera, ha dirigit *El barber de Sevilla* (G. Rossini) i *Macbeth* (G. Verdi), entre d'altres. Els seus compromisos recents i futurs inclouen *El martiri de sant Sebastià* (producció de La Fura dels Baus), *Norma* (Teatre Principal de Palma), l'Orquestra de la Comunitat Valenciana i el debut amb l'Orchestra Sinfonica di Milano Giuseppe Verdi. Guanyador del Premi Fundació Princesa de Girona Arts i Lletres 2016, és director artístic i titular de l'Orquesta Joven d'Extremadura i de l'Orquesta Opus 23.

www.andressalado.com

Ara i sempre,
la música ens omple de vida!

Bones festes

i que el 2021 el Palau
i els cors sonin més que mai.

Veure la Nadala

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

També et pot interessar...

Palau Grans Veus

Joyce DiDonato, mezzosoprano

Craig Terry, piano

F. J. Haydn: *Arianna a Naxos*

G. Mahler: *Ruckert Lieder*

J. A. Haase: Aria de Cleopatra "Morte col Fiero
aspetto"d'*Antonio e Cleopatra*

G. F. Handel: Ària de Cleopatra "É Pur così in un giorno /
Piangerò la sorte mia" de *Giulio Cesare*

H. Berlioz: Ària de Dido “Je vais mourir / Adieu fiere cité”
de *Les Troyens*

“Cançons de Cabaret”:

G. Giordani: “Caro mio ben” - Arranj. de Craig Terry

A. Parisotti–S. Rosa: “Se tu m’ami / Star Vicino” – Arranj. de
Craig Terry

D. Ellington / E. DeLange–I. Mills : “ (In My) Solitude” –
Arranj. de Craig Terry

L. Guglielmi–M. Monnot / E. Piaf: “La Vie en Rose” – Arranj.
de Craig Terry

Diumenge, 10.01.21 - 17.30 h

Sala de Concerts

Preus: de 40 a 80 euros

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

inaem
INSTITUT NACIONAL
DE ARTES ESCENICAS

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Dipòsit legal: B825-2021